

at 2det Stykke i § 16 efter mit Skøn er ret utilfredsstillende affattet. I 2den Linie staar der, at i Vedtægten *kan* fastsættes, at Skatteindtægten udfindes paa den og den Maade. Derefter skulde man tro — det maa man forstaa ved Gennemlæsningen — at der ogsaa i Vedtægten kan fastsættes noget ganske andet. Det er forklaret i det andet Ting, at Meningen er, at man i Skattevedtægten *skal* fastsætte, hvorledes de forskellige Indtægter skulde udfindes, og for disse Indtægters Vedkommende *kan* man, for saa vidt de flyde af Kapital, Tiende eller andre bestandige Afgifter, lægge indtil 65 pCt. til, og for saa vidt de flyde af Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende, indtil 30 pCt. o.s.v. Det vil sige, der er angivet Grænser, indtil hvilken man kan gaa, men der er ikke givet nogen Tilladelse til, at man i Skattevedtægten helt kan undlade at sætte Bestemmelser ind, som sigte til saadanne Tillæg. Det er meget vigtigt, at det udtrykkes klart, og jeg skal derfor henvise til den Maade, hvorpaa det samme er udtrykt i Regeringens Forslag, da — det tør jeg formode — Hensigten har været den samme hos dem, der have konciperet det ene, som hos dem, der have foreslaaet det andet. — Hvad det angaar, at man kan lægge indtil 65, 30 og 20 pCt. paa de forskellige Indtægter og senere efter „Lejlighed“ forhøje den udfundne Indtægt med indtil 35 pCt. eller nedsætte den med indtil 65 pCt., saa fører det jo til det Resultat, at en Mand med 100,000 Kr. i Indtægt kan blive opført med en Skatteindtægt af 222,750 Kr., men man kan da lige saa godt gøre det efter en Regel, saaledes at vedkommende kommer til at staa med den Indtægt, som han havde, og ikke med langt mere, end han virkelig har haft, saa meget mere som disse Skatteindtægters Offentliggørelse Landet over ellers vil give et meget urigtigt Billede, idet man vil faa det Indtryk, at en Mand har haft 22—23,000 Kr.s Indtægt, medens han i Virkeligheden kun har haft 10,000 Kr. Det vil være ubehageligt for mange, derfor vil jeg henlede Opmærksomheden paa, om man ikke bør forandre Formen, selv om man ikke vil forandre Realiteten. Men hvad Realiteten angaar, viser den Skala, der er fremkommen efter Skattekommissionen, jo en Forhøjelse af indtil 639 pCt., med andre Ord, den samme Sum kan efter Omstændighederne komme til at betale 10 Kr. og 64 Kr. Hvis en Mand faar al den Nedsættelse, der kan faas, vil han af hvert Tusind Kr. kun betale 10 Kr., medens der

for tusind Kr. af en anden vil blive betalt 64 Kr., naar han faar al den Forhøjelse, han efter Formue- og Lejlighedsprincippet kan faa efter de foreslaaede Regler. Det forekommer mig, at den Skala, som derved fremkommer, er noget for stærkt stigende, og jeg vil ogsaa der henlede Opmærksomheden paa Regeringens Forslag, som i saa Henseende holder sig inden for en Stigning af fra 1—4. Det maa naturligvis henstilles til Overvejelse, om man vil gaa saa vidt som Skattekommissionen, eller om man mener, at en Stigning fra 1 til 4 er tilstrækkelig. Hvis Hartkornsskatterne blive begrænsede saaledes, at der ikke maa lægges ud over et bestemt Beløb paa Hartkornet — Regeringens Forslag foreslaar jo, at den ny Ejendomsskyld bliver indført, samtidig med, at de faste Ejendomsskatter ikke maa stige ud over et nærmere angivet Beløb — er det naturligvis nødvendigt at lægge det overskydende over paa Formue og Lejlighed, og naar dette skal ske, er det af Vigtighed, at de Regler, hvorefter Formue- og Lejlighedsskat lignes, ogsaa ere af en saadan Natur, at de beskytte imod, at man gaar for vidt. Naar man derimod, som her, har et Afsnit, der vel hedder „Hartkornsskatternes Fiksering“, som dog i Virkeligheden ikke fikserer Hartkornsskatterne paa nogen som helst Maade, kan man jo sige, at det er ikke saa vigtigt, at Reglerne om Formue- og Lejlighedsskattens Paaligning blive saa lempelige som muligt. Forholdet er jo dette, at i Afsnit B. er der uden for Overskriften „Hartkornsskatternes Fiksering“ i Virkeligheden slet ikke nogen som helst Fiksering af Hartkornsskatterne. Og der er dertil i § 21 ganske sikkert en Fejl. I § 21, 2det Punktum, siges det nemlig: „Hvis det paa Grund heraf noget Aar synes fornødent at ligne mere end en Trediedel af det Beløb, som maa udskrives paa Hartkornet, paa Amtsraads Kredens Sognekommuner, kan dette ske, naar Indenrigsministeren dertil giver sit Samtykke“. Det er der uklart, hvad der forstaaes ved disse Ord: „som maa udskrives paa Hartkornet“, men efter Sprogbrugen er det det, som i Henhold til de første 3 Linier af § 21 maa udskrives paa Hartkornet, men hvis det er Meningen, vil det, som det ærede Udvalg kan overbevise sig om, føre til aldeles absurde Resultater; derfor vil jeg meget bede om, at man har Opmærksomheden henvendt paa denne Bestemmelse. Mindre vigtig er den Urimelighed, at Indenrigsministerens Tilladelse skal indhentes til noget, som Loven paabyder, at de paagældende